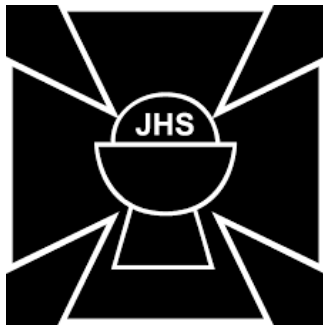

Người Huynh Trưởng

Anna Trà My

Được làm Huynh Trưởng chắc hẳn là một niềm vui của người trẻ Công giáo. Với tôi ơn gọi Huynh Trưởng cũng chính là niềm vui trong đời sống đạo của mình. Ôn gọi nhỏ ấy đã mang lại cho tôi nhiều điều thú vị và bổ ích về tinh thần đoàn kết, sự hy sinh và lòng nhiệt huyết. Với tôi, đó là một phương tiện giúp tôi gia tăng đời sống cầu nguyện và thêm lòng yêu mến Hội Thánh.

Kết thúc một năm học căng thẳng, tôi tham gia kỳ sa mạc huấn luyện Huynh trưởng của giáo xứ. Mùa hè năm ấy nắng nóng như thiêu như đốt. Điều ấn tượng trong tôi chính là hình ảnh các huynh trưởng đầy sức sống. Tiết trời oi bức nóng rát của mùa hè dù lên đến ba mấy độ cũng chẳng làm giảm đi năng lượng nơi những người trẻ nhiệt huyết. Tôi nhớ đến câu nói "đủ nắng hoa sẽ nở, đủ yêu thương hạnh phúc sẽ đong đầy". Quả thực tình yêu của Thiên Chúa đã tưới mát tâm hồn của người huynh trưởng để từ đó họ sẵn sàng hy sinh và lan tỏa sức sống mãnh liệt đó đến với mỗi sa mạc sinh. Tinh thần nơi mỗi người Huynh trưởng trẻ đã chinh phục được trái tim của tôi vốn ngại giao tiếp và cũng không mấy năng động. Tôi tự nhủ rằng bản thân phải trở thành một người huynh trưởng nhiệt thành như anh cả Giêsu để có thể phụng sự Người, phụng sự tha thân trong tình yêu.

Kì sa mạc chính thức kết thúc sau Thánh lễ bế mạc - thăng cấp cho các dự trưởng có đủ điều kiện. Thánh Lễ mà tôi đã vô cùng mong chờ, một nguồn cảm xúc bồi hồi và tự hào tràn ngập trên gương mặt của tôi. Tôi cảm thấy vô cùng may mắn và hạnh phúc vì mình được làm con Chúa, được gia nhập vào Hội Thánh và được trở thành người Huynh trưởng của Chúa. Bầu khí trang trọng thiêng liêng của phần tuyên hứa, các trưởng quỳ xuống, tay trái đặt lên ngực, tay phải duỗi thẳng và đọc lời tuyên hứa: Hứa nỗ lực thánh hóa bản thân để việc tông đồ được hữu hiệu; hứa sẽ vâng phục bề trên và sẵn sàng hợp tác với mọi thành phần của Giáo Hội; hứa cố gắng trau dồi khả năng để nhiệt thành phục vụ tha nhân.

Khẩu hiệu "Phụng sự" mời gọi người huynh trưởng ghi nhớ các điều luật, lời hứa của mình để chu toàn bổn phận và trách nhiệm cũng như nhắc nhở bản thân trong đời sống đạo của mình. Niềm vui sướng và hạnh phúc khi được đón nhận chức vụ mới nhưng cũng không khỏi làm cho tôi cảm thấy lo sợ. Bởi để trở thành một huynh trưởng thực sự thì cần phải tôi luyện cho mình thật nhiều, từ kiên trì nhẫn nại đến khoan dung tha thứ. Hơn thế nữa cần phải có đức hy sinh và lòng nhiệt thành. Những điều đó cứ hiện lên trong tâm trí của tôi. Đã có những phút tôi nghĩ rằng điều đó thật khó với mình, nhưng Chúa quan phòng đã thương đến và kéo tôi thoát ra khỏi nỗi sợ ấy. Tôi cảm nhận được Chúa đang nói với mình: "Đừng sợ có Ta đây".

Tôi tự hào khi trên vai mình luôn được khoác chiếc khăn màu đỏ viền vàng. Tôi không muốn làm một người huynh trưởng "phông bạt". Tôi muốn trở nên cầu nối để đưa các bạn thiếu nhi đến gần với Chúa hơn. Tôi được giao nhiệm vụ đồng hành với lớp chiên con. Đó là những bạn thiếu nhi 5-6 tuổi. Các em ấy thật dễ thương. Trong mỗi Thánh lễ, tôi sắp xếp chỗ ngồi, chỉ cho các em ấy cách làm dấu, tôi nhắc nhở các em hướng lòng lên cùng Thiên Chúa. Tuy là những công việc nhỏ nhưng lòng tôi luôn tràn ngập niềm vui và hy vọng.

Những giây phút được ca hát, vui nhảy cử điệu bên các bạn trẻ nhỏ, được nhìn thấy những ánh mắt biết cười của các bạn thật sự là điều hạnh phúc cho tôi. Tôi cũng từng là một cô bé thiếu nhi nhỏ bé như vậy, đã từng say mê những buổi sinh hoạt đầy thú vị của các anh chị huynh trưởng. Thật tuyệt đẹp biết bao khi thấy bản thân giúp được các em nhỏ ngày càng thăng tiến trong đời sống đạo, giúp các em hoàn thiện những kỹ năng mềm của bản thân.

Nhưng giây phút bung xõa trong các giờ ôn tập cử điệu, những buổi ve chai bác ái, những buổi huấn luyện linh hoạt viên là những khoảnh khắc đáng nhớ trong tuổi thanh xuân của chị. Tôi ao ước những giây phút ấy luôn mãi kéo dài mãi. Trong trái tim luôn tôi luôn thương trực một niềm say mê phục vụ Chúa và phục vụ tha nhân. Tôi dần cảm nhận những thay đổi lớn trong bản thân. Tôi đã trưởng thành hơn, năng động hơn và cởi mở hơn. Tôi được giao lưu và học hỏi với các huynh trưởng của nhiều xứ đoàn bạn qua các cuộc gặp gỡ hay là các kỳ sa mạc, đại hội giới trẻ, đại hội hiệp đoàn và điều đó cũng làm gia tăng các mối quan hệ bạn bè của tôi.

Mùa chay năm 2023 tôi cùng ban điều hành huynh trưởng giáo xứ tham gia ngày tĩnh huấn Mùa chay và tuyên hứa huynh trưởng cấp 1 cấp 2. Tại đây tôi không chỉ được học hỏi thêm nhiều kiến thức bổ ích mà còn gia tăng đời sống cầu nguyện qua các bài giảng của quý Cha và qua việc tham dự các bí tích. Bài chia sẻ của cha Xuân Đường đã để lại trong tôi ấn tượng rất sâu đậm. Cha đưa ra câu hỏi: "Các con định nghĩa như thế nào về tình yêu?" Rất nhiều người với nhiều quan niệm và định nghĩa khác nhau về tình yêu. Tôi trầm trả lời: "Yêu là luôn tươi vui trong chính bốn phận hằng ngày của mình, chấp nhận những khổ đau để theo đuổi tình yêu và lý tưởng của mình. Như Chúa Con sẵn sàng hy sinh và chịu khổ hình trên cây thập tự để cứu chuộc nhân loại". Quả thực nơi bàn tiệc ly Chúa Giê-su đã nói: "Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người đã hy sinh

tính mạng vì bạn hữu của mình". Tình yêu của Chúa đã kết tinh trong trái tim của người huynh trưởng để từ đó họ trao ban tình yêu đó đến cho mọi người. "Bởi nếu chúng ta đã nhận được tình yêu phục hồi ý nghĩa cho cuộc đời mình, làm sao chúng ta có thể không chia sẻ tình yêu ấy với người khác?"

Quãng thời gian được tham gia các hoạt động của giáo xứ, giáo hạt tôi đã cảm thấy rất may mắn và hạnh phúc với sứ vụ của người huynh trưởng. "Lạy Chúa con cảm tạ Chúa và Ngài đã thương và cho con được trở thành người Kitô hữu, được làm huynh trưởng của Chúa. Xin Chúa ban cho sự hy sinh và lòng nhiệt thành để con có thể chu toàn tốt bốn phận của mình. Xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa để con đem Ngài đến khắp thế gian này".

https://www.vanthocong Giao.net/2024/05/blog-post_16.html

